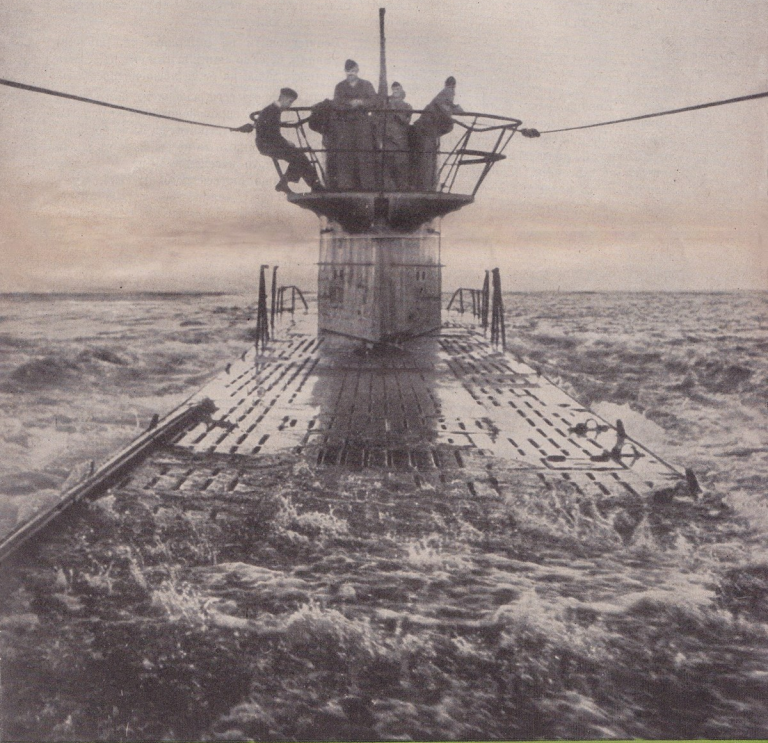

НОВА ЕВРОПА

Цена 3 лева.

Für Deutschland

40 Pf.

ЗАДАЧИТЕ НА БЪДЕЩЕТО

Разбира се, изграждането на Европа след войната не може да се предприеме и изпълни само от Германия. Дори ако това би било възможно, то не лежи въ сферата на германските интереси. Обединяването на толкова различни народи, които съставляват и изпълват жизненото пространство на континента и които, извън това, догонваха до сега толкова разнородни цели, може да се постигне само върху една основа: именно, ако народите на континента опознаят своята обща съдба и се устремят съ общи сили, вдъхновени от това съзнание, да уредят своя политически живот, своето стопанство и култура.

Това съзнание се налага днес все повече и повече и намъри своя жив израз въ борбата на Европа срещу болшевиизма. До сега съществуваша само две възможности: или една Европа на доброволното сътрудничество и взаимно подпомагане и съгласуване на жизнените интереси, или въобще никаква Европа, което желаеха носителите на капитализма въ англосаксонския свят и на болшевишкия хаосъ.

Основата на бъдеща Европа ще бъде преди всичко използването на съществуващите въ нашия материк грамадни възможности за обезпечаване благоденствието на всички европейски народи. Върховният законъ е, значи, запазването и осигуряването на общите европейски интереси, а не на тия само на единъ народъ. При това, естествено е, че на отделните държави не могат да се предоставят задачи и планове по нѣкаква механическа схема на устройството.

Принципът на организацията на новия европейски живот е динамиченъ. Въ програмата за изграждането на този живот, преминалъ презъ бурите на войната и осветенъ съ кръвта на борците за свобода, на най-първите синове на Европа, съвсемъ не се възнамѣрява да се принудятъ нѣкои страни да работятъ само земеделіе, а други да се занимаватъ само съ разширяване на индустриалното производство. Такива едностранчиви схващания стоятъ въ противоречіе къмъ новия европейски принцип на сътрудничество. Това не е нито необходимо, нито полезно.

Съкровищата на европейската земя, както и особеностите на европейските народи, сж

многообразни. Успѣхътъ може да бъде осигуренъ само чрезъ едно целесъобразно използване на стопанските възможности съ огледъ националните, политическите и племенно-историческите особености на всѣка отделна нация. Индустрията съвсемъ не ще бъде съсредоточена изключително въ Германия, за да могатъ другите народи да се отдадат на земеделското производство. Германия нѣма да бъде нѣкакъвъ всеобхващащъ индустриаленъ центъръ, а останала Европа само единъ германски хинтерландъ.

Всички опити на историята сж научили Германия, че само единъ вгнѣзденъ въ земята си народъ, може да бъде жизнеспособенъ.

Взето е още отъ сега решението, щото следъ победата и следъ европейското переустройство засилването на индустрията да бъде поощрявано, само доколкото то не ще бъде въ вреда на земеделското население и производство. Германия сжщо така се стреми отъ своя страна да запази своето селячество, а сжщо и да засили неговия творчески трудъ. Не веднажъ Адолфъ Хитлеръ е заявявалъ, че селянинътъ е вѣчна жизнена сила и че германскиятъ Райхъ може да бъде само единъ Райхъ, почиващъ на тази сила.

Земеделското население нѣма да бъде върхнато въ индустрията, както това е ставало въ продължение на десетни години. Така че и въ Германия индустрията следъ победата ще бъде ограничена, което е вече решено. Но затова пъкъ ще се взематъ нови мѣрки, за да се използватъ по най-рационаленъ начинъ наличните индустриални работници и да се избераатъ и турятъ въ движение само ония индустриални клонове, които ще определятъ изключително рамките и размѣра на индустриалната дейность въ Германия. Ясно е, че Германия съвсемъ не ще може да произвежда всичко, отъ което останалите европейски държави биха се нуждаели.

Извънъ това, ще се покачи следъ войната жизнениятъ уroveň на всички европейски народи, ще настѣпи огромно търсене на земеделски и индустриални артикули, което стои въ връзка и съ въпроса за новото изграждане и на презокеанските съобщения, както и на едно ново европейско търговско корабоплаване. Грамадните задачи въ тази посока,

както и при използването на скрититѣ, не-отключени още съкровища въ недрата на източните страни, ще въртнат на работа всички умове и работнически ръце на Европа. Особена роля ще играе при това засилването на производството на електрическата енергия, тъй като всички нови сурови материали, като алуминий, целулозна вълна, искусствена коприна, буна, синтетичен бензинъ, лекитѣ метали, изискватъ за производството им много електрическа енергия.

Общата работа, творческиятъ трудъ, осъществяване на огромни планове, нови перспективи на мисълта, на техниката, на науката и нови блага за всички народи на мирна и възродена Европа — това ще опредѣли задачитѣ и облика на бъдещето и ще обезпечи живота и благосъстоянието на иднитѣ поко-

лѣния. Никого нашиятъ материкъ не е бил изправенъ предъ толкова много и така необозарими задачи, които ще оставятъ своя епохаленъ отпечатъкъ върху времето и ще осигурятъ жизненитѣ и духовни основи на единъ новъ свѣтъ.

И тогава ще се осъществятъ думитѣ, които Адолфъ Хитлеръ бѣ казалъ въ речта си на 10 декемврий 1940 г., и които днесъ се отнасятъ не само за Германия, но и за цѣла Европа:

„Когато свърши тази война, тогава въ Германия ще започне едно голѣмо творчество, тогава по цѣлата страна ще екне едно мощно „Пробудете се!“ Тогава германскиятъ народъ ще спре производството на топове и ще се залови съ дѣлото на мира и новото устройство на живота на милионни маси.“

НОРВЕГИЯ И НОВА ЕВРОПА

отъ д-ръ Гулбрандъ Лунде,

м-ръ на народната просвѣта и пропаганда въ Норвегия

Никой не бива да се съмнява въ това, че ние се намираме въ единъ голѣмъ завои на времето и че Европа, която ще се роди следъ войната, ще бѣде друга отколкото досега. Ние сме и въ това убедени, че Нова Европа ще бѣде по-добре организирана и че нейнитѣ жители ще бѣдатъ по-щастливи и по-доволни отколкото досега. Иначе биха били напраздни всички голѣми събития и жертви и нашата най-добра младежъ би жертвувала напразно животъ и кръвъ.

Ако ние подиримъ по-дълбокиятъ причини на икономическата, морална и политическа криза, която ние днесъ изживяваме и се опитаме да намѣримъ причинитѣ за тая война, то ние виждаме, че вчерашната система — либералистичната демокрация — бѣ довела неудържими вътрешни и външи състояния. Не е необходимо да разглеждаме тия вѣща отблизу, защото сж всѣкому известни. Сега се касе за уреждане на общността и за

системата, която трѣбва да дойде на мѣстото на старитѣ либералистични ценности.

Изходътъ на тая война ще реши, че новото уреждане нѣма да стане споредъ учението на Маркса, както го виждаме на практика въ Съветския Съюзъ, но че ние ще получимъ новъ справедливъ редъ, който отговаря на

Норвежкиятъ водачъ Квислингъ приема парада на Националната партия

Осло, красивата столица на Норвегия

самобитността на народитѣ. Едно възвръщане на старата либералистична плутокрация въ Европа ще бъде изключено. Демократическото схващане за живота, взето въ основата си, само се предаде вече, защото неговитѣ представители, Чърчилъ и Рузвелтъ, се съюзиха съ най-злия си врагъ, болшевизма, и подкрепятъ Съветския Съюзъ.

Ние съзираме вече очертанията на Нова Европа, въ която отдѣлнитѣ народи ще живѣятъ въ мирно сътрудничество и ще си взаимомодействуватъ стопански и културно. Но това сътрудничество на народитѣ ще се изгради другояче и по-резултатно отколкото досега, така че то, наистина, ще може да осигури мирното строителство на Европа и да отклони за вѣчни времена военни стълкновения на континента.

Какво може Норвегия да допринесе за таа европейска общностъ? Едно погрѣшно разположение би казало: въ Норвегия живѣятъ едва-едва три милиона души. Това малко число в сравнение съ населението на Европа

— само 1200 отъ европейското население — е напълно безъ значение и не бива изобщо да се поставя въ смѣтката.

Ала националсоциализмътъ мисли принципно другояче. Той казва: ако искаме да сждимъ приноса на Норвегия за стопанското изграждане на Европа, не трѣбва да мислимъ само за богатствата на страната по старолибералистично начало, но трѣбва да смѣтаме участието, което населението на Норвегия, макаръ и малко на брой, може да постигне чрезъ своитѣ способности и заложби.

Ние искаме да разгледаме първентъ стопанската страна на работата. Както повечето знаятъ, Норвегия се мие отъ води, преобгати съ риба. Голѣма частъ отъ норвежкия народъ, преди всичко прибрѣжното население, се е прехранвало отъ незапомнени времена съ риболовъ. Рибнитѣ количества, които се улавятъ всѣка година, възлизатъ срѣдно на 1 милионъ тона. Половината отъ тѣхъ сж херинги съ тѣхната голѣма масленостъ. Само 10 на сто отъ уловенитѣ риби се употребяватъ въ Норвегия,

докато остатъкът се изнася във пръсно, консервирано или замразено състояние. През 1939 г. стойността на рибния износ възлизаше на 130 милиона крони.

Норвегия е планинска страна със богати руди. Ще припомним тук преди всичко желязната руда. През 1938 г. Норвегия произведе 1,5 тона желязна руда и над 1 милион тона сярна руда. Освен това Норвегия има медни, никелови и др. руди, а и сребро в малки количества. Участието на Норвегия във световното производство на титан и сярна руда бѣ през 1936 г. 30.14 на сто. Що се отнася до титановата руда, то Норвегия стои на второто след британска Индия. По-голямо значение отъ руднитѣ ѝ богатства иматъ воднитѣ сили на Норвегия, които до сега сж използвани въ ограничено количество. Смята се, че лесно може да бждатъ изградени 12 милиона конски сили, докато днесъ се използватъ само 2.3 милиона к. с. (По вина на британския капиталъ, комуто бѣ по-важна замѣната на британски въглища.)

Първото предусловие за създаване на една индустрия е наличността на евтини източници на енергия. Ако при това сж на ржка и суровинитѣ, тогава предусловията за единъ индустриален център сж благоприятни. И ако сж на лице особено евтини източници на енергия, то струва си да се превозватъ въ тоя индустриален център суровини, дори и при далечно разстояние. Ако разглеждаме, следователно, Европа като стопанско един-

ство, то е обяснимо, защо тъкмо въ Норвегия, следъ освобождението отъ британското иго, се създаватъ такива индустрии, които поставятъ евтини източници на енергия, като електрохимически индустрии, алуминиеви, азотни и др.

Другъ важенъ суровъ материалъ на Норвегия е гората. Дървената индустрия е затова твърде голяма, а бие въ очитѣ на посетителя, че почти всички къщи въ Норвегия сж отъ дърво. Но още по-важна е индустрията за облагородяване на дървото, като производство на дървени маси, целулоза и хартия. Износътъ на механична дървесна маса възлизаше през 1938 г. на приблизително 900 хил. тона, целулоза къмъ 450 хил. тона, хартия, мукава, картонъ и сухъ материалъ надъ 300 хил. тона. И въ Нова Европа Норвегия ще бжде важенъ доставчикъ на тия произведения и трѣбва да се приеме, че тая индустрия ще бжде още повече разширена при рационално използване на гората.

Пристигамъ къмъ друга, не по-маловажна страна на проблема — чисто човешката и народнополитическата. Норвежцитѣ отъ всички европейски народи сж проникнали най-много на север. Въмѣсто да се настанятъ на югъ, дето условията за животъ сж по-леки, тѣ сж предпочели да тръгнатъ по трудния пътъ къмъ

Живописно разположениетъ въ политъ на планината норвежки градъ Бергенъ

Университетътъ въ Осло

северъ и тамъ сж се наложили при най-тежки климатични условия. Тамъ горе на северъ тѣ трѣбва да водятъ борба съ каменната почва, съ дивото море, леда и дългитѣ зимни нощи. Въ тая борба норвежецътъ е станалъ твърдъ и победосъзнателенъ, но и своенравенъ, може би тъкмо възъ основа на самотния животъ, който норвежкиятъ селянинъ трѣбва да води въ далечнитѣ долини.

Нѣма втори народъ, който е схваналъ подобре отъ норвежцитѣ какъ да използва арктичнитѣ и антарктични части на земята. Норвежцитѣ сж първитѣ, когато се касае за откривателни пжтувания въ полярната областъ. Нека си спомнимъ Амундсенъ, който бѣ пръвъ и на северния и на южния полюсъ.

Но полето на действие на норвежцитѣ лежи не само въ полярнитѣ области, а и по морето. Съ своитѣ 5 милиона бруторегистъръ тона Норвегия имаше при избухване на войната четвъртата по голѣмина търговска флота и най-голѣмата на европейския континентъ. Само като си помислимъ, че нашата страна има едва 3 милиона жители, добива се понятие за необикновенитѣ постижения, които е изискавало това развитие на норвежката търговска флота. Ясно е, че такова едно дѣло трѣбва да е обусловено и въ особенитѣ способности на населението. Тия способности и заложби направиха норвежеца морякъ. Презъ времето на викингитѣ и особено между 900—1100 г.г. Норвегия бѣше едно отъ най-голѣмитѣ царства въ свѣта. Норвежцитѣ откриха и заселиха Ферьорнъ, Четландъ и Оркней, както и Хебридитѣ и владѣха Манъ, Ирландия и голѣми части отъ Шотландия. Тѣ пжтуваха и по моретата и се заселиха въ Исландия и Гренландия. Тѣ откриха Америка, отдето сж носили дървенъ материалъ за къщитѣ си въ Гренландия. Тѣ основаха царства въ Се-

верна Франция, Южна Италия и Мала Азия.

Но походитѣ на викингитѣ не се движеха само къмъ западъ, тѣ се носѣха и на изтокъ и пжтуваха по рускитѣ рѣки до Черно и Каспийско морета, тѣ основаха едно голѣмо царство въ Русия, съ столици Холмаградъ, сегашния Новгородъ, и Конунгагардъ, сегашния Киевъ. Тия викинги не бѣха никакви авантюристи или разбойници, но въ подчертана степенъ основатели на държави. Ние виждаме отъ една стара славянска хроника, че славянитѣ, които сж имали дълго време неспокойства въ царството си, сж повикали норвежцитѣ на помощъ, за да създадатъ редъ и спокойствие въ страната и да управляватъ.

Развитието на голѣмата норвежка търговска флота, норвежкия китоловъ и откривателскитѣ пжтувания сж доказателство за това, че силата, която изхождаше отъ норвежкия народъ по времето на викингитѣ, живѣе и днесъ. Единственото, което ни спъна като мореплавателна нация, бѣ Англия и английската политика. Дори нашитѣ по-ранни политики мислѣха, че сме били принудени да играемъ по гайдата на Англия, да можела изобщо да съществува нашата търговска флота! Нова национална Норвегия разбра, че свободата на моретата ще бѣде едва тогава възвѣрната, когато главниятъ врагъ на Норвегия, Англия, бѣде победена.

Нова национална Норвегия се подготвя да участвува заедно съ братския германски народъ въ строежа на Нова Европа.

Че това не сж празни думи, се вижда отъ обстоятелството, че хиляди млади норвежци постъпиха доброволно въ борбата срещу болшевизма въ тѣхния полкъ Нордландъ и въ Норвежкия легионъ наредъ съ своитѣ германски другари.

Съобщение

Редакцията на „Нова Европа“ съобщава, че поради причини, предизвикани отъ войната, приемането на нови абонати за списанието, чийто число парастна напоследѣтъ извънредно много, се преустановява за известно време. Редакцията моли читателитѣ си да изкупуватъ на интересуванитѣ се отъ списанието, като имъ даватъ за прочитъ получената книжка, докато пакъ бѣде въ състояние да приема нови абонати.

КЪДЕ СЕ ВЪЗПИТАВАТЪ ГЕРОИТЪ НА ГЕРМАНСКИТЪ ПОДВОДНИЦИ

отъ д-ръ Л. фонъ Сабо

Обикновеният човѣкъ съвсемъ другоаче би си представилъ едно военно пристанище. Май твърде голѣмо, пъкъ не се забелязва присъщо за едно „дивилно“ пристанище движение. На голѣмо разстояние отъ брѣга, съвсемъ далече въ северно направление, се показватъ чернитѣ очертания на единъ параходъ въ нѣжносиния трепкащъ фонъ. По-нататѣкъ покрай брѣга военни кораби на котва. Кръстосвачи и нѣколко стройни разрушители. И още по-далече, съвсемъ усамотенъ, единъ мощенъ боевъ корабъ.

На другата страна на пристанището океански кораби. Нѣкои отъ тѣхъ дори разпознаваме по голѣмитѣ имъ очертания. Многоизвестни имена пропѣватъ тукъ и тамъ. Нашиятъ водачъ изненадано прави признание на всезнанието на международнитѣ журналисти.

Младитѣ юнкери добиватъ пехотинското си обучение въ флотското училище. Едно отпѣдение презъ време на упражнението въ двора на училището

Вървимъ надолу къмъ пристанището, дето ни очаква нашиятъ автомобилъ. Минаваме край малки и голѣми единици. На борда имъ е тихо. Нѣмо ни гледатъ грижливо завититѣ орждии. Ето ни покрай арсенала. Тукъ около единъ разрушителъ се забелязва известенъ животъ. Грамадни сандѣци се товарятъ. Единъ германски разрушителъ се готви за пѣтъ.

Нашата кола спира предъ входа на голѣмата сграда. Приематъ ни млади морски офицери. Представяме се и вече сме подъ тѣхно ръководство. Следъ нѣколко минути ние се изправяме предъ команданта на прочутото училище за подводници. Единъ извънредно симпатиченъ 55 годишенъ морски офицеръ. Отъ Свѣтовната война. Преди 25 години билъ командантъ на подводница, съ която е потопилъ 177 хил. тона неприятелски кораби. Всѣки втори офицеръ при насъ носи рицарския кръстъ. Повечето имена познаваме отъ известията на германското командуване. Особени люде. Млади, жизнерадостни, естествени и скромни. Въ най-късо време се сприятелихме съ тѣхъ...

Придружаващиятъ ме е синеокъ капитен-лойтнантъ съ весело лице. И той носи рицарския кръстъ. 27 търговски кораби съ 127 хил. тона и единъ кръстосвачъ му тежатъ „на съвѣстѣта“. Не е леко да го придумашъ къмъ нѣкое „признание“. Накрай научаваме все какъ, че е особено гордъ съ ликвидирането на прѣтосвача.

Междувременно ние пакъ сме излѣзли къмъ пристанището. Ето подводницитѣ. Малки, по-голѣми и дори съвсемъ мънички. Навредъ владѣе оживена деятельность. Не можемъ много да видиме какво се прави на палубата, защото посещението на единицитѣ е най-строго забранено. По шума на моторитѣ разбираме, че тамъ обучението е въ пълнен ходъ. Наблизу до подводницитѣ единъ океански корабъ. Важенъ луксозенъ корабъ отъ 28 хил. тона. Това е прославенъ корабъ, гордостъ на германската търговска marina. По-нататѣкъ друго океанско чудовище. Ще рече, „подводнитѣ“ ученици не познаватъ жилищни нужди. Неженитѣ офицери и моряцитѣ живѣятъ въ тия кораби. Всѣки отъ тия кораби дава подслонъ на хиляда до хиляда и петстотинъ мъже.

Упражнение в
двора на
училището

Връщаме се към командантството. На двора отдъбление ученици в гимнастическо обтърло. Ръководството поема самият командант. Съ кратки слова той ни обяснява строежа на това комай най-многогранно училище на свѣта. Колко ученици има, е военна тайна. Тоя наш въпросъ ще остане безъ отговоръ. Затова пъкъ научаваме нѣщо за богата рангова скала: отъ новобранецъ до капитенлойтиантъ всѣки служебенъ чинъ е застъпенъ на „училищната скамейка“. И продължителността на обучението не е еднакво — най-дълго, разбира се, новобранниците. Нито единъ отъ курсоветѣ не е обвързанъ съ опредѣлено време. То е понятно, като се забележи, че годишното време и атмосфернитѣ условия сѣ отъ решително влияние върху хода на курса.

Учебниятъ планъ расте и се мѣни всѣки день. Всѣка нова фаза на подводната война, растящата практическа опитностъ, дори видимо най-незначителни наблюдения, тактични противомѣри — всичко това се предава на ученицитѣ отъ ония лица, които сѣ годни за това възъ основа на личния си опитъ. Въ това училище нѣма мѣсто за теории. „На подводницата нѣма никакви теории, тамъ се намираме само срещу факти“ — забелязва командантътъ. — Често се случва, че единъ офицеръ или подофицеръ, който е давалъ дълги месеци

уроци въ училището, да се върне следъ нѣколкомесечна фронтова служба като ученикъ въ училището! Ами! Всѣки трѣбва всичко да знае. Готвачътъ трѣбва толкова да разбира отъ машини, колкото машинистътъ отъ готвене. Всѣки трѣбва самъ да може да извършва малки хирургически дейности. Една отъ най-важнитѣ задачи е да опредѣлишъ вѣрна диагноза при всѣка болестъ въ подводницата.

Въ една отъ залитѣ присѣтствуваме на медицинска лекция. По восьмични фигури лѣкарьтъ разправя характернитѣ признаци на отдѣлнитѣ кожни болести. „Да, между момчетата се раждатъ отлични „диагностици“!

Въ следната зала се говори за акумулатора. Ето ни въ една свѣтла зала. Въ единия ѝ край се намира „въ жива голѣмина“ една въртяща се кула на подводница съ перископъ. Насреща малка сцена съ чудни възможности за освѣтления. Сцената представлява морето. По него се движатъ малки корабни модели. Една истинска духовита игра за възрастни. Покрай стенитъ маси. Тукъ юнкеритѣ теглятъ поѣжкога извънредно тежки задачи.

На подводницата готвачътъ е личностъ отъ преголѣмо значение. „Това не може да се отрече, смѣе се командантътъ. Стомахътъ си остава стомахъ, сѣщо и на морското дъно. Тежката служба и поѣжкога нѣколко седмично

напрежение на всички нервни сили изискват като изравнение обилна и добра храна.“ — Въ една огромна кухня стоят двадесетина електрически огнища. До тях малки маси, тъсен шкаф, регалъ, точно както въ подводницата. „Чираци готвачи“ съ бѣли престилки и високи бѣли капи се въртатъ около огнището. Цѣла загадка е за насъ, какъ върху толкова нищожно мѣстце може да се приготви храна за 40—70 души и то предимно отъ три ястия!

Дизеловитѣ и електрически мотори на машината ни заглушаватъ съ адски шумъ. Шумътъ на корабнитѣ мотори, които работятъ въ тѣсно помещение и стоманени стени, сигурно не бихме понесли.

Голѣмитѣ басейни, които служатъ за изпитване на уредитѣ за спасяване и съоръженията за потъване, се намиратъ въ друго здание. Тѣмко тукъ се упражняватъ юнкеритѣ — гледаме ги отъ края на два и половина метра дълбокия басейнъ. Уредътъ е извънредно простъ. Диша се презъ устата — носътъ просто се затиска. Съ тоя уредъ може да се остане подъ водата по-дълго отъ единъ часъ. Ето тамъ плаватъ шесть души на дъното на басейна. Изглежда, тѣ се чувствуватъ тамъ

доста добре. Въ следния басейнъ потъване, въ нароченъ костюмъ. Тоя уредъ прави възможно едно по-бавно потъване. Тия апарати принадлежатъ къмъ най-важното съоръжение на една подводница. Съ тѣхна помощъ се поправятъ евентуални външни повреди на подводницата въ открито море. Въ третия басейнъ се упражняватъ съ уреда за спасяване на живота.

Приижда вечеръ. Трѣбва да прибързае, за да не изтървемъ нѣкои забележителности. Правимъ посещение отъ нѣколко минути при офицери и кадети, които живѣятъ на океанския корабъ „Н“. Пиемъ набързо единъ коктейлъ и продължаваме. Въ „С“ живѣятъ около 1500 принадлежащи къмъ училището моряци и къмъ 400 стевардсѣ, готвачи и др. по реда си въ персонала на единъ търговски корабъ. Часть отъ „наемателитѣ“ тѣмъ вечеря. Меню: леща съ колбаси, масло и сирене. Порциитѣ сѣ ужасяващо голѣми, апетитътъ — да ти настрѣхне косата. Командантътъ на училището ме взема подъ ржка и ме води отъ маса на маса. Говори по име на новобранцитѣ, за всѣкого има по една блага, бащинска дума. Въ тая атмосфера нѣма и следа отъ напрегнатостъ. И върху мене преминава това настроение. Моля да опитамъ лещата. Едновременно скачатъ трима рекрути да ми донесатъ чиния.

Обучение по химия. Теоритическия предметъ принадлежатъ къмъ общото морско обучение

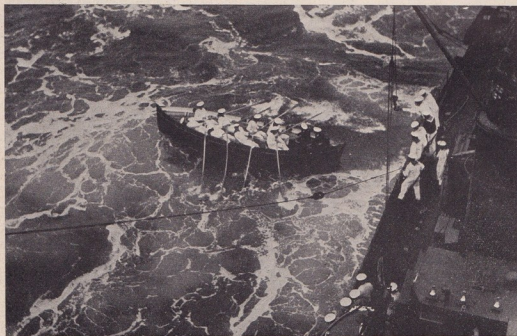
Упражнения за
бързо и умело
правене на възели

Въ украсената с малки знаменца танцова зала вече ни очакват. Високитъ чуждестранни посетители сж тоя път гости на моряшйтъ. На музикалния подиумъ виждаме Хансъ Бушъ, единъ отъ най-добритъ джасмузиканти на Германия съ своя оркестъръ. Единъ Господъ знае, кой вѣтъръ го е довѣлъ тукъ. Заемаме мѣста. До команданта сѣда младъ рекрутъ, до мене единъ подофицеръ. Пресна

бира, първокласна музика, отлично настроение. По всички лица сиее задоволство. Командантътъ ми прошепва: „Нали, вие ще разберете, че е радостъ да водишъ война съ тия момчета“... Да бѣхъ дори убеденъ пацифистъ, бихъ далъ право на тоя старъ морякъ съ младо сърдце.

Раздѣлата е тежка. Ние заключихме зави-
наги въ сърдцата си тия рѣдки люде.

Маневра съ лодки
въ морето

ЕДНО ПОЖЕЛАНИЕ МЕ СПАСИ...

(По устния разказ на един германски авиатор)

Честита нова година!

На добър път! Добра сполука! Бъди щастлив! Сърдечни благопожелания! Щастливи бъднини!

Съ такива и други пожелания хората се посрещат и изпращат в различни случаи. Но тѣ съвсем не подозират, че едно отъ тѣзи пожелания, изказано отъ искренъ и любящ човѣкъ, може да ги ощастливи за през цѣлъ животъ.

Ето какъ едно такова пожелание ме спаси. Ще ви разкажа една истинска случка.

За първи път едно въздушно отдѣление трѣбваше да нападне аеропристанището въ Манстонъ. Предстоеше ни тежка задача. Ние стоиме видимо спокойни, съ погледъ отправенъ къмъ бъдещето — цѣло съ фаталностъ. Черна завеса преграждаше погледа ни и всичката ни надежда бѣше само въ ... пожеланията, които получавахме. Когато службата за времето ни позволи и командирътъ дава знакъ за приготвление, ние раздираме съ нашата смѣлостъ тая завеса и задъ нея виждаме ... нашата победа. А после — всичко най-хубаво: и славата на нашия народъ, и великото бъдеще на поколѣнията, израстнали безъ достатъчно слънце, въздухъ и хлѣбъ.

Но, предъ насъ е заповѣдта на командира и желанието ни да литнемъ къмъ отсрещния брѣгъ е неудържимо. Насъ ни обвиватъ съ пожелания. Другаритѣ, които ни изпращатъ, сж сигурни въ победата; тѣ сега изгарятъ въ собственитѣ си неудържими желания да дойдатъ съ насъ, именно, защото сж сигурни въ победата на нашето оржие, въ надмощието на нашата техника. Надъ всички пожелания, които сж сърдечни и искрени, едно свѣти въ паметта ми, окрила и вдъхновява ме въ борбата.

— Синко, върви! Бори се за свободата! Загини, ако е нужно, но бъди полезенъ. Затуй те родихъ, затуй те възпитавахъ! — После, тя, моята майка, моята сѣпка и сърдечна майка, помня това тѣй добре, продължи съ същи:

— Ти ще се върнешъ живъ, защото моята любовъ те окрила. Тя е съ тебе при всѣко летене, при всѣка борба!

Отъ тогава, ето вече година, не забравихъ майчиното пожелание и то ме спасява вече стотни пътъ. Но да ви разкажа какъ за първи път почувствувахъ неговата сила.

Всички ята бѣха готови. Излитнахме споредъ правилата. Далече се синѣятъ роднитѣ планини, чернѣятъ се разоранитѣ полета. Многобройни бѣли облачета премрежватъ погледа ни. Машината бучи, устремена къмъ победи. Летиме и ние съ нея. Надъ насъ е само блестяще синьо небе, подъ насъ — бездѣлно бурно море, а предъ насъ — Англия! Наблюдателтъ ни дава първитѣ впечатления за предстоящата атака и ние отклоняваме посоката, за да забиемъ стрелитѣ на нашата победа по-дълбоко въ сърцето на неприятеля. Летиме необезпокоявани отъ противовъздушно-планна защита. Подъ насъ е Рамсгейтъ, а предъ погледа ни се разстила земята на лордовѣтъ, тѣй хубаво разорана, и оплодена, сякашъ тукъ е разсипана благодатъта божия. Още единъ мигъ и ние се намираме надъ просторно равно летище. Блѣската ослѣпително широкитѣ хангари, мерзелѣятъ се постройки и всичко се слива въ единъ тонъ на черна ивица земя. Защото за насъ нѣма време да се любуваме на чуднитѣ картини, нито да размислиме върху онова, което виждаме. Наблюдателтъ ни, види се, е разрешилъ задачата, защото, докато вида целта, чухъ заповѣдъ за отвесно нападение. Около насъ разсѣфатъ гранати, ударятъ се о тѣлото на стоманенитѣ птици, свистятъ и пукота имъ се слива съ оглушителното бръмчене на нашитѣ мощни машини. Противовъздушнитѣ батареи дигатъ преграденъ огънь, но ние съ голѣми рискове го минаваме, преследвайки нашата целъ. Цѣло отдѣление напада отведнѣжъ като ято хищни птици военната база. Нашето оржие попада на целта. Хангари, палатки, убежища, муниционни бункери, всичко гори и зловецитѣ пламъци ближатъ небето. Противовъздушнитѣ батареи стрелятъ бѣсно и неуморно. Ние улучаваме целта. Оржието заби стрелата на унищожението, но задачата ни е изпълнена, ако успѣемъ да избѣгваме преградния огънь на нашето завръщане, ако успѣемъ да спасимъ насъ и нашитѣ

Мобилизи

Бдителният Артусъ

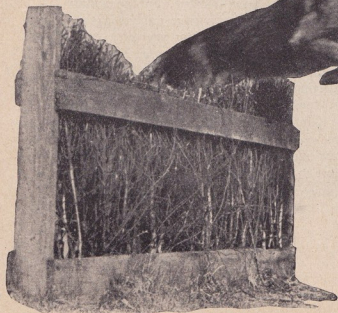
Образцовъ е начинътъ, по който въ военнитѣ училища за кучета се обучаватъ четирикракитѣ другари споредъ най-модерната практика на животинската спихология.

Днесъ вече не се употребяватъ боя и принудата, както бѣъ обичайно

И приплатствията се използватъ при дисциплинирането на санитарнитѣ кучета

Обученото куче завежда санитарния войн

преди десетилѣтия при обучаването на ловджийското куче, ални познания на животинскитѣ възможности се използвали на кучетата. Точно както за войника маневрата е важенъ моментъ отъ периода на обучението, така и кучетата последния изпитъ приблизително при сѣхитѣ условия, при които на бойното поле

Предъ Артусъ избухватъ бомби, съскатъ парчета отъ гранати се гъсти облаци димъ. Не смущаванъ отъ всичкия този жестоко поносимъ шумъ тожъ изпълнява своя дългъ. Поглежда своя господаря когато последниятъ го дарява съ ласки следъ добре изпълненъ

рани кучета

Санитарното куче открива един ранен

при ранения

чрез специ-
най-добри
шена на най-
подлагат на
то става боя

и, образуват
къ и не лесно
дар въ очите
упражнение.

При пълзящите упражнения Артуш изпълнява с прилежание и разбиране своята задача

машини-победители. О, ужас! Надъ насъ английски изтърбителни сипятъ жупелъ надъ главитѣ ни. Бѣсна въздушна атака се води между нашитѣ и чужди изтърбителни. Въ тоя мигъ почувствувахъ нужда отъ сѣдбата. Тя трѣбваше да се намѣси, защото само случайността или предопредѣлението би могло да ме избави. И тя доиде. Сѣтва въ паметѣта ми едно пожелание: — Ти ще се върнешъ живъ, защото моята любовъ те окриля. Тя е съ тебе при всѣко летене, при всѣка борба! — Бѣхъ почналъ да губя самообладание. Ако не бѣхъ си спомнилъ тая единствена надежда, въ тоя труденъ и опасенъ моментъ, щѣхъ да падна. Нѣкаква тъмна сила ме теглеше надолу. Да забия желѣзнитѣ гърди на машината въ гърдитѣ на чуждата земя, да разжѣсамъ смъртнитѣ ѝ обития и да загина. Майчината любовъ, истината, стопля отмаглитѣ гърди, изгонва ужаса отъ сърдцето ми, изпълня душата. И нѣкаква нова сила бликва въ ржцетѣ. Една отъ нашитѣ стрѣвни птици пламва и пада като факла надъ димното поле. Сякашъ чувамъ викъ за помощъ, но въ тоя мигъ, може би обладанъ отъ вдъхнатата ми сила, машината прави остъръ завои и съ свѣткавична бързина заобиколи въздушното полесражение. Ние вече бѣхме постигнали целтъ си и имаме единствената задача да се върнемъ живи и невредими. Моитѣ другари ме последваха, водейки борбата. Нанесохме страшни опустошения, но загубихме и наши машини. И най-важното-хората въ тѣхъ. Трѣбва гигантско безстрашие за една такава борба. Трѣбватъ хора, отъ които природата се е отрекла, хора себеприщателни. И най-важното хора, окриляни и вдъхновявани отъ любовъ, като тая на моята майка. Тая любовъ ме спаси отъ премеждието въ страхотната борба. Тя ме вдъхновява и настройва къмъ втора борба, която не ще закѣсибѣ презъ утрешния день, отъ която като фениксъ ще възкрѣсне потъпканата свобода на народитѣ, свободата и правдата на гражданитѣ въ свѣта.

Подъ насъ лежи Манстонъ въ развалини, надъ насъ блести синьото небе, а въ душата прелива спасителното пожелание на майка ми:

— Моята любовъ те окриля въ борбата. При всѣко летене съмъ съ тебе и около тебе. Затова върви и ще победишъ.

Искренъ Василевъ.

Революция или ВОЙНА

Нашитѣ бележки за революционния характеръ на сегашната война намѣриха, изглеждатъ, голѣмъ отзвукъ между нашитѣ читатели, които ни запитватъ, дали следъ войната Европа нѣма да бѣде изправена предъ едно разпросто стопанство и предъ едно обезвѣрено човѣчество, чрезъ което едва би могло да се почне устройството на новия европейски редъ.

Че войната носи поражения, това е вѣрно. Всѣка война е съпроводена съ тежки страдания. Но всѣка война нѣма мирогледенъ характеръ. Времето, въ което живѣемъ, се намира отдалена въ война; — свѣтовниятъ пожаръ отъ 1914 година съвсемъ не бѣ стихналъ следъ 1918 г.; той бѣ по-скоро само сигналъ за това, което проблемъ сваше на хоризонта на Европа и което днесъ се разрази като мѣлния.

Сегашната война е стихийното разрастване на подетия въ 1914 г. конфликтъ, устремъ на една епоха да опредѣли истинскитѣ задачи на Европа поне за нѣколко столѣтия. Голѣмитѣ решения на историческата не се явяватъ всѣки вѣкъ.

Че следъ този кървавъ епохъ на войнството Европа нѣма да бѣде изправена предъ отчаяние и мизерия — това се дължи тъкмо на революционния замахъ на войната, който не зависи отъ случайности; той се корени въ единъ предварително опредѣленъ планъ на новото политическо, стопанско и културно изграждане на европейския животъ. Планътъ на преустройство на жизнениитѣ сили на континента е отдавна готовъ и неговитѣ линии се очертаватъ все по-ясно не само въ културнитѣ и стопански идеи на Райха, но и въ тѣзи на останалитѣ европейски народи, решени да се отдадатъ на единъ животъ на трудъ и миръ, обезпеченъ чрезъ справедливо разпредѣление на земнитѣ блага и едно по-добро и смислено уреждане на социалнитѣ отношения.

Следъ войната Европа нѣма да бѣде съсипана, както е билъ случаятъ при всички досегашни империалистични војни, а, напротивъ, тя ще се хвърли съ всички сили въ единъ процесъ на творчество, чисто гигантски размѣри днесъ още не могатъ да се опредѣлятъ. Следъ като мѣлннатъ орджията, Европа веднага ще поеме новия си пътъ, победоносна и горда, както следъ никоя война въ миналото. Младѣещата ще бѣде нейното ново, мирно войнство. С. С.

България и творческият дух въ Европа

Отъ Д-ръ Вл. Войводовъ

Българскиятъ народъ, който пѣколко вѣка бѣ свързанъ отъ сцената на историческия развой, отъ събитията и духовнитѣ движения на Европа, остана дълго време усамотенъ и изключенъ въ своята самобитност. Единствената му изповѣдница, чрезъ която той изрази дълбокия си животъ: своитѣ душевни мѣки, своята жизнена сила, копнежа си за национална свобода, любовта къмъ Балкана и къмъ широкитѣ плодородни полета — това бѣ народната пѣсень. Чрезъ нея той изрази и онова здраво чувство къмъ семейния патриархаленъ животъ, което запази непокварено неговия домашенъ и човѣшки мораль.

Въ началото на миналия вѣкъ блесна зората на неговото пробуждане, което се изрази въ мощно движение за политическо и духовно възраждане, поведено отъ редица български народни герои на перото и на меча. Това движение бѣ предвестникътъ на неговата политическа свобода, която му наложи много проблеми отъ вътрешно, просвѣтно и национално естество.

България биде обета отъ устремъ къмъ културно издигане, за да догони изпреварилитѣ европейски народи.

И днесъ, едва следъ 60 години свободенъ политически животъ, тя съ достоинство се нарежда въ всички области на творческия животъ наредъ до другитѣ европейски страни, които израстнаха въ по-благоприятни условия и градиша презъ миналитѣ столѣтия културата на свѣта.

Множество видни представители на духовния възходъ на българския народъ сочатъ на Европа, че България не е чужда на никое напредничаво движение, което се подклажда отъ огъня на ония свѣтли идеи, които озаряватъ пътя на живота и разкриватъ по-широки хоризонти за човѣчностъ и възвишенъ героизмъ.

Литературното движение най-напредъ изведе българския народъ вънъ отъ предѣлитѣ на царството и го постави въ връзка съ европейскитѣ водачи на живата мисль. Имената на д-ръ К. Кръстевъ — първиятъ носителъ на ново и дълбоко естетично чувство въ България, Пенчо Славейковъ, който освободи литературата отъ традицията на подражателство и разкри духа на българското творчество, приобщавайки го къмъ вѣчните мотиви на европейската култура, Яворовъ, който също вложи въ българската поэзия елементи отъ мирово значение, Теодоръ Трайновъ, гордиятъ пѣвецъ, Янко Йневъ, вестителъ на революция, който създава ново движение въ Европа и сочи новъ свѣтовенъ миросгледъ, Елисавета Багрина, пробудениятъ езически поривъ на българската поезия и още много други имена, биха могли да се подредятъ въ редицата на творцитѣ за духовно и нравствено възвисяване на европейския човѣкъ.

Трѣбва тукъ, въ тази редица имена, да се спомене и това на Спиросъ Казанджиевъ, съ когото завършва традицията, създадена отъ д-ръ Кръстевъ,

Бранници
въ Берлинъ полагатъ
клетва

и започва новъ периодъ на философско прозрение, извикано отъ благоговение предъ силитъ на живота.

Живописата и скулптурата въ България отдавна сж надхвърлили сжко предѣлитъ на Балкана и сж добили значение, което тепърва ще се разкрива и утвърдява.

Андрей Николовъ, истински класикъ, чийто мраморъ е одухотворенъ съ проясненъ аполоновски ритмъ и съвършенство на формата, Константинъ Щъркеловъ — поетътъ на багрната хармония, голѣмиятъ майсторъ на акварела Димитъръ Майстора, Фуневъ, Михайловъ, Василъ Стойловъ и редица още други имена на български художници, чийто творби носятъ отпечатъка на всечовѣшки творчески копнежъ.

Въ областта на театъра могатъ да се посочатъ сжко така творци, у които, заедно съ първичнитъ жизнени елементи, свойствени на българския темпераментъ, се проявяватъ и такива на висшето драматично изкуство: Огняновъ, Кирковъ, Кирчевъ, Сарафовъ, Трендафиловъ, Димовъ, съ рѣдкъ художнически размахъ въплотяватъ образитъ на свѣтовнитъ драматически писатели.

Не по-малко имена бихме могли да посочимъ и въ областта на науката, дето българското творчество е преграчило границитъ на България — особено въ областта на медицината, правото и математиката.

Сферата на революционнитъ проблеми на расата и племенната субстанция буди въ средитъ на българскитъ обществени и учени живи интересъ, и можемъ да се надѣваме, че и тукъ ще се явятъ скоро носители на творчество, свързано съ движението на европейската научна мисль.

Но, ако отъ поезията, пластичнитъ изкуства и положителнитъ науки, обиршемъ погледъ и къмъ изкуството на тоноветъ, освободено отъ словото и отъ образитъ на видимия свѣтъ, най-обезпѣтенъ и непосреденъ изразъ на вътрешния, свободния човѣкъ, ще видимъ, че за българския творчески духъ се разкрива и тукъ пъкъ на развитие, който го приобщава най-дълбоко съ революционното прераждане на съвременната душа. Следъ редицата имена на артисти отъ близкото минало, съ широкъ пѣвчески и сцениченъ замахъ (Михайловъ, Стояновъ, Христина Морфова, П. Райчевъ и др.), които бѣха бурно аплодирани на голѣмитъ европейски сцени, въ България никне днесъ ново, младо поколение отъ музикални сили, които още по-ярко блестятъ съ прояви на изразна мощъ.

Нѣкои отъ тѣзи сили сж утвърдени вече въ средитъ на музикалния свѣтъ и широката публика въ Германия и другитъ европейски страни като носители на голѣмо музикално изкуство. Бѣглата сница, която даваме за общия творчески животъ на българския народъ презъ последнитъ нѣколко десетилѣтия, ни показва явно, че България е излязла вече отъ чисто балканската си атмосфера и отъ традицитъ на ориента и, че заедно съ политическия си присѣдиняване къмъ сжбновната борба

Английскиятъ кентъ

Има едно безпримѣрно явление въ психологията на народитъ: това е английскиятъ кентъ, мжно разбираемиятъ английски начинъ на лицемерие, една чудовищна проява на самоизмама и самоуверяване, която е свойствена само на британеца.

Кентъ, тази английска дума (*Saint*) изразява еродената и осветена отъ вѣковно хищничество воля на англичанина да издига лъжливи лозунги, измамни идеи на човѣколюбие и любовъ, които искратъ въ огнището на алчността и да ги проповѣдва на свѣта като божествени начала.

Въ този си стремежъ, и, убеденъ, че всички народи сж само тогава щастливи, когато и Англия е щастлива, англичанинътъ става робъ на една вътрешна непобедима сила, която го замаива съ фалшиви образи, докато той самъ започва да вѣрва въ искренности на своята лъжа, въ свестостта на своята алчностъ.

Това е английскиятъ кентъ: сложенъ психологически процесъ, чийто резултатъ е вѣра въ измамното и желаното като ненарушимъ рѣкъ и законъ. Англичанинътъ не вижда тогава какво става въ Индия; не чува стенанията на милиони заробени отъ него души. Той не вижда тогава разжеснитъ човѣци тѣла предъ дулото на орджията, не вижда и бедствето въ собствената си страна. Като нѣкакъвъ сатанински фотографъ той ретушира своята картина за свѣта, заличава отъ нея всички тъмни зловещи багри и остава само едно видение, което за него е единствено вѣрно и идеално. Той го облича въ свѣтлината на християнската религия, прави отъ него свѣтовенъ принципъ на мира и се мжчи да обедини около него народитъ, което той е успѣвалъ понѣкога да постигне въ кървавитъ походи на своя надмененъ империалистически духъ. А. Б.

на Европа, подема отново, следъ вѣковетъ на робството, връзкитъ си съ европейската история и участвува въ духовното устройство на новия животъ.

Вихреното темпо, съ което България се втурна въ пътя на духовно и стопанско строителство, я издигна вече на онай висота, дето тя съ достоинство заема своето мѣсто и отдето дава своя дълъ за изграждане на човѣшката общность, която ще тури най-после край на вѣковнитъ борби, подклаждани отъ долно egoистично чувство и ще създаде условия за благородно и мирно сътрудничество между народитъ.

Навсѣкѣде, кѣдето се говори за лѣкар-
ства, химикали и реагенти, името
MERCK има голѣма тежестъ

E. Merck

CHEMISCHE FABRIK • DARMSTADT • Осн. 1827

КРЕДИТНА И СТОПАНСКА ПОЛИТИКА 1942 г.

Една реч на райхминистърът Функ предъ годишното събрание на Райхбанкъ

На общото годишно събрание на Райхбанкъ, което тръбваше да приеме годишния баланс и отчет на управителното тѣло за 1941 г., райхминистърът и президентъ на банката направи обширно изложение върху германската кредитна и стопанска политика. Направляването на паричния и капиталния пазаръ за задоволяване на силно покачилата се нужда за финансиране на държавата и военната индустрия, както и на платежните отношения съ чужбина и уреждането на платежните кредитни отношения въ завзетите области, донесоха за Райхбанкъ значително увеличение на работата и постоянно растяща отговорност. При това, военното финансиране можа да посветише още повече, финансирането на военната външна търговия бѣ осигурено и изравняването на сметките съ европейските страни бѣ постигнато. Най-добрата гаранция за валутата презъ войната е осигуряване на най-важното военно производство и на временната грижа за задоволяване на увеличаващата се военна нужда. Предпоставките ще бждат създадени точно сега чрезъ концентриране на силите за по-нататъшното покачване на производелността подъ ръководството на райхминистра на въоръжението и муниципитъ.

Количеството на паритъ и богатата

Народостопанското производство на великия германски Райхъ сждо и презъ миналата година бѣ покачено. Главната частъ пада, разбира се, върху военните блага. Това покачване стана за сметка на консумативното производство, което въ по-голяма частъ отиваше за войската, така че цивилните нужди бѣха значително намалени. Сждо и производственият апаратъ бѣ значително подобренъ и увеличенъ. Но доходитъ се покачиа повече отколкото общото производство. Паричниятъ обемъ на народното стопанство расте постоянно вследствие пълната заетостъ въ работа на прииждащите все нови работни сили, въ по-високи категории за заплати, чрезъ високо повишение помощи плащания и чрезъ постоянно създаване на нови кредити. Една разлика между паритъ и богатата на народното стопанство е допустима презъ време на една продължителна война. Но това не означава, че ние трѣбва да гледаме на едно подобно явление съ скръстени ръце. Довѣрието въ стабилитета на валутата и сигурността на спестяванията ще бжде осигурено, ако спестителтъ съзнае, че държавното стопанско ръководство вижда ясно

B. A. V.
TRADE-MARK

PUDR
Lechner

ROBOT

Фото-камера, безъ съперникъ!

Искате ли снимка хубава за спомени?
Снимайте се бърже, безъ поза!
Такава снимка, безъ мъжа, безъ пътъ
Ще имате само съ камера **Роботъ!**

Пълна автоматичностъ, носен се въ джобъ —
Удобенъ, практиченъ за всѣки човѣкъ;
Идете веднага за Фото-апаратъ
Съ оригиналната марка **Роботъ!**

ROBOT BERNING & CO. DUSSELDORF
ГЕРМАНИЯ

проблемите и взима нужните мерки, ако ще трябва дори откъсната личност да прави жертви. За тази цел, обаче, производството ще трябва да бъде постоянно повишавано, одобрявано и поевтинявано, за да не се идва до намаляване на производителността поради липсата на блага от първа необходимост и вътрешните и външни задължения да не достигат до такава височина, щото да не могат да бъдат понесени чрез производителността на труда в определено време.

Клиринговият въпрос е преди всичко една платежно техническа работа и по никак начин валутнополитически въпрос. Клиринговите иземания за европейските емисии банки са едно по-добро покритие отколкото златото, чиято бъдеща стойност се намира в пълна неизвестност. Клиринговите отношения имат по-голямо преимущество: чрез определени условия за изравняване на сметките създава се на откъсното народно стопанство възможността за едно дългосрочно производствено планиране, и, въпреки войната, и на девизното стопанисване, като се създаде база за разширение на производствения междудържавен стокообмен на благата.

Райхсмарката като основа за изравняване на европейските сметки

Райхсмарката през време на войната не само че се затвърди, но така се наложи, че днес тя представлява основа за изравняване на сметките. Кол-

кото се касае до разликата между обема на парите и на благата, то излишъкът от паричните доходи трябва да там да бъде изчерпан от държавата, за да не се дойде до намаляване желанието за работа, до съживяне военно необходимо производството разширение и до социални суровости и не трябва да се влагат резервни инвестиции, които във време от определено време не могат да се реализират, защото политиката на етинни пари не допуска постоянно народостопански необходими инвестиции: Една политика, която ще бъде мъртва и след войната.

В областта на лихвената политика, в последно време се констатира едно консолидиране. Райхът плащаше през последните години средно 1.77% лихва; независимо от една единствена промяна на условията на паричния пазар, която се случи през юни, през 1941 г. господствуваше лихвено спокойствие, което даде възможност на всички кръгове да се установят върху една нова лихвена плоскост. За да може да се ограничат неизбежните административни разноски, които са допустими през войната, правителството на Райха създаде една облекчителна размяна възможност до 1.4.1942 г., за счистителните дългови сметки на кредитните институции. За задълженията на областите и общините предстои подобно уреждане. Че ние трябва да водим на пазара на ценностите с определени лихви една силно динамична политика, стои обосновано в паричната проблематика на войната. Необходимият претият на държавните

ТОГАЛЪ ВЪ ЦЪЛЪ СВЪТЪ

Togonal
Тогалъ
Таблети

се препоръчват преди
всичко при:

Ревматизъм
подагра
невралгии
простуда

Togonal-Werke
München 8

заеми ще бъде напълно запазен и поддържан. Със развитието на лихвата върви и развитието на курса на акциите. Когато на всяка цена трябва да последват покупки на акции, необходимо е да се намеси държавата, и, действително, резултатът от тази намеса е на лице.

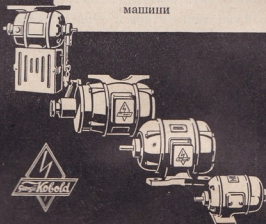
Нова рационализация

Стопанството ще има да понася през тази година нови значителни тежести. Предприетите мърки за рационализацията, които сега трябва да бъдат проведени, ще повлечат след себе си най-разнообразни финансови въздействия. Големите части от германското стопанство ще претърпят структурни промени, ще се появят ликвидационни грижи, както при преустановяването, така и при преобръщането на предприятията, които искат да задържат субстанцията, както също и при онези, които трябва да проведат една обширна производствена програма. Ако покачването на производителността трябва да бъде поощрявано във всички направления, то от друга страна една стъгната политика на цените и едно по-точно схващане за повече доходи през войната ще повлияят върху самите печалби. Германското стопанство, във всеки случай, разполага върху една такава голяма вътрешна сила и финансова мощ и върху една такава способност на приспособление, че за бъдещето стопанско развитие трябва да се има пълно доверие.

Georgii **Kobold**

Малки електромотори

за машинно производство, финна механика и текстилни машини

GEORGII KG. STUTTGART-S

DEUTSCHE REICHSPOST ÜBERSEETELEGRAMMDIENST

VIA
DEUTSCHFUNK

Предпочитайте

за вашите презокеански телеграми
само германския телеграф!

Сведения при службите за приемане на телеграми на пощата и телеграфните учреждения и при рекламните бюра за презокеанска служба в следните места:

Берлин (Телефон 4100 12)	Хамбург (34 88 31)
Бремен (275 90)	Кьолн (22 01 11)
Хемниц (300 41)	Лайпциг (1 80 00)
Дрезден (17 00 0)	Мюнхен (5 68 70) и
Дюселдорф (227 00)	Штутгарт (29 98 99)
Франкфурт на Майн (297 00)	

Безплатно обозначение:

„Виа Дойчфунк“

Никакъв принудителен курс на акциите

„Но кой ще гарантира дивидентите? И не трябва ли акциите да съдържат риска? Защото, тази хартия иначе акция ли е? Аз бих много съжалявал“, заяви министър Функ, „ако ние ще трябва да преминем от динамичните методи на ръководеното на пазарите на акции, към неподвижните методи да принудително определяне на курсове. Ние, всеки случай, нѣма да оставим да не опитаме да направим пазара на акциите, въпреки всѣка проблематика на днешното състояние, пакъ здравъ и способенъ да функционира“.

На края президентът на Райхсбанкъ се върна още единъ път върху рационализацията и общата акция за покачване на производителността, която, макаръ че трябва да освобождава мѣже за войската, има и за целъ едно по-нататъшно ефикасно покачване на производството и поевтиняването му. Мѣроприятията не се простират изключително върху сектора на въоръженіето, а, напротивъ, плановѣт обхващат цѣлата област на германското национално производство. Сѣщо и администрацията трябва да се подчини на тази необходима процедура.

Въ сѣдбоносната борба на германския народъ, разбира се, всѣкидневнитѣ дребноли се изоставятъ напълно задъ изискванията на войната. Погледнато обаче, назадъ, изненадва фактътъ, какъ безшумно презъ миналитѣ месеци се изпълни последното рѣшително стопанско преобразуване въ Германия, съобразно военното положение. Националсоциалистическата стопанска политика постигна съ това своя най-голямъ успѣхъ. Германия успѣ да създаде една синтеза отъ двѣтѣ крайни стопански направления на авторитария и на свѣтовното стопанство. Подъ натиска на военнитѣ отношения, преследваниятъ отъ Германия стопански солидаритетъ е станалъ вече действителностъ. Върху техниката на бждещата задружна работа, да се изготвятъ програми днесъ, би било погрѣшно. Това важи, както за планиране на производството, така и за методитѣ за изравняване на плащанията. Ние не се стремимъ да решаваме тия въпроси догматично. Целъта и намѣреніята на европейския новъ редъ могатъ, обаче, още днесъ да се очертаятъ. Отъ сѣдбоносната общностъ на войната има да се сключва миръ за една общностъ на живота и да се осигури национално-жизнено пространство на нашитѣ народи за всички времена.

С. П.

СТОПАНСКИ НОВИНИ

Изъ хърватската индустрия и земедѣлие

Въ Загребъ е основана една захарна фабрика, която има клонове въ много мѣста на страната. Фабриката трябва въ периодъ отъ шесть години да достигне едно производство отъ 30,000 тона; при това работата трябва така да бѣде ускорена, че следъ 16 месеца капацитетътъ да бѣде покаченъ на десѣтъ хиляди тона. Основниятъ капиталъ възлиза на 50 милиона куна.

Министерството на земедѣлието въ Загребъ възнамерява да засели бубаретвото, което въ последно време бѣ намалено и за тази целъ бѣ възобновена копринената фабрика въ Беекъ. Сѣщо така бѣ отпусната една сума отъ 600,000 куна за поощрение на бубаретвото.

Министрът на търговията наредилъ да се основе една химическа фабрика съ клонове и въ други мѣста на страната. Новото предприятие ще се занимава главно съ производството на спнъ камъкъ, сѣрна киселина и други такива. Консерватна индустрия трябва сѣщо така да се засели вследствие започнатото произвеждане на зеленчукови консерви и благородната соя. Сѣщо така и голѣмата

фабрика за обувки „Бата“ въ Борово се преобрѣща въ производството на зеленчукови и плодни консерви.

Заселване на производството на гуми въ Ромжия

Ромжиското производство на гуми покрива около две трети отъ общата нужда на цѣлата страна. Действително, вследствие войната, това отношение въ последно време се бѣше влошило, но ромжиското стопанство се стреми да приспособи производството на гуми къмъ покачващитѣ се нужди и прави голѣми опити за култивирание на гумени растения и различни видове трѣви, особено въ Буковина.

Ролята на Унгария при стопанското възобновяване въ източнитѣ области

Като резултатъ на германо-унгарскитѣ преговори върху съдействието на Унгария за развитието на бившитѣ съветски области, е опредѣлена една сума отъ 5 милиона пенго за компенсационни сдѣлки между освободена Бѣлорусия и Унгария, една размяна на блага, която ще трябва да етане незаинисно отъ германо-унгарскитѣ стокообмѣни. Тукъ голѣма ролъ ще играе новооснованото дружество „Транскарпатия“ при развитието на сдѣлките съ запечатитѣ области.

Изъ заститѣ бивши съветски области

Украйна бѣ най-големия доставчикъ на захаръ на Свѣтска Русия. Преди войната повече отъ две трети отъ пълното производство на захарно цвѣкло се добиваше въ тази областъ. Когато преди години болшевикитѣ трѣбваше да напуснатъ Украйна, тѣ опитаха сжщо така да разстроятъ захарнитѣ фабрики и да ги разрушатъ. Голѣма часть отъ тѣзи фабрики сж вече въстановени съ помощта на германската администрация и на населението. При започването на новата реколта на захарното цвѣкло ще бждатъ готови за работа не по-малко отъ две трети отъ по-раншитѣ фабрики, така че захарното цвѣкло ще може да се преработва въ приблизително сто фабрики. По-нататъкъ сж взети мѣрки, че засъването на захарното цвѣкло въ бждеше да става въ опредѣлени мѣста около фабричитѣ. Съ това се облекчава транспорта на захарното цвѣкло до фабричитѣ и транспорта на фуражитѣ сръдства до земеделскитѣ стопанства. Освенъ въ захарнитѣ фабрики, украинското цвѣкло ще се преработва и въ фабричитѣ за спиртъ.

Международно сътрудничество за възобновяване на бившитѣ съветски области чрезъ търговията

Стопанското развитие на завзатитѣ бивши съветски области ще стане съ помощта и на онѣзи държави, които взиматъ участие въ войната за поражение на болшевиизма. Заради това отъ голѣмо значение е, че между германскитѣ и ромѣнскитѣ служби е постигнато споразумение, споредъ което сж допуснати търговски фирми въ заетата отъ Ромѣния Трансестрия. Числото на фирмитѣ е ограничено. Тѣ иматъ за задача, въ сътрудничество съ населениѣ въ тази областъ германци, чието число възлиза на 150,000 души, да се грижатъ за оживяване на стокообмѣна и да творитъ необходимитѣ предпоставки чрезъ изграждането на съществуващитѣ тамъ търговски предприятия.

Шведски опити за добиване на синтетична гума

Както въ различни други европейски страни, така и въ Швеция, съ сръдства на правителството и нѣколко голѣми интересувани се индустриални предприятия, се правятъ опити за добиване на синтетична гума отъ ацителенъ, които до сега иматъ голѣмъ успѣхъ, така че едно голѣмо производство е въ ходъ. Покрай това, Държавниятъ земеделски изследователенъ институтъ въ Сваловъ е изготвилъ планъ за засъването на енибирската радина въ голѣмо количество, която дана добъръ основенъ материалъ за гумата. Въ свързка съ това е отъ интересъ да се спомене, че Украйна е заебѣла вече 50 до 60 хиляди хектара съ едно подобно растение.

Покачване на безработицата въ Съединенитѣ щати

Както съобщава „Уалстретъ журналъ“, безработицата въ Съединенитѣ щати отъ декемврий 1941 до януарий 1942 г. се е увеличила съ 3%; по настоящемъ числото на безработнитѣ възлиза на четири милиона и 150,000 души. Това явление се дължи вследствие спиране на индустриитѣ, въ които до сега се произвеждаха артикули за цивилни нужди. Едно малко подобрене бѣ почувствувано само при земеделитѣ, където бѣха настанени на работа 275,000 души.

Спадане на индийската валута

Откакто Индия, вследствие на бързото и непрестанно настѣпване на японскитѣ войски въ Бирмания, се намира непосредствено въ опасната бойна зона, индийската валута постоянно пада. Причината лежи въ това, че населението нѣма довѣрие въ книжнитѣ пари, които сж въ обръщение и панически се стреми да ги замѣни въ злато или сребро.

Американската оржзейна индустрия е мобилизирала скаутскитѣ организации да събиратъ хартийнитѣ остатъци, тъй като и въ „най-богатата страна въ свѣта“ се чувствува липса отъ този суровъ материалъ

КУЛТУРНА ХРОНИКА

Театритъ въ Германия

Според официални сведения, презъ последния зименъ сезонъ въ Райха сж давали представления 350 германски театри. Броятъ на разполагаемитъ мѣста възлиза на 328,700, а общиятъ персоналъ възлиза на 41,269 души. Къмъ това се прибавятъ още 16 нови германски театри, които сега се строятъ, както театритъ въ Протектората съ 14,500 мѣста и 1,745 души персоналъ.

Едно украинско филмово театрално дружество

Много отъ филмовитъ театри, които съществуватъ въ бившитъ съветски области, въ Украйна и въ по-голяма часть бѣха настанени въ черкви. 50 отъ тѣхъ можаха да бѣждатъ възстановени и да започнатъ своята работа чрезъ новооснованото украинско филмово театрално дружество. При това за отбелязване е, че черковнитъ здания получиха чрезъ германскитъ власти своето първоначално предназначение. Новото дружество, което пое бившия съветски дружественъ инвентаръ и капиталъ, се надѣва да увеличи до края на тая година числото на кината на 350.

Научно общество въ гр. Пена

Подъ председателството на проф. Викторъ Францъ, тия дни биде основано въ Пена научното

общество „Еристъ Хенелъ“, задачата на което ще бѣде да се грижи за запазване научното наследство на голѣмия изследовател Еристъ Хенелъ и използването му за нови научни изследвания.

Редакцията на „НОВА ЕВРОПА“ съобщава, че ще дава за напредъ отзиви и за български литературни и политически произведения. Книгоиздателитъ и авторитъ могатъ да напращатъ за тази целъ книгитъ си направо до редакцията.

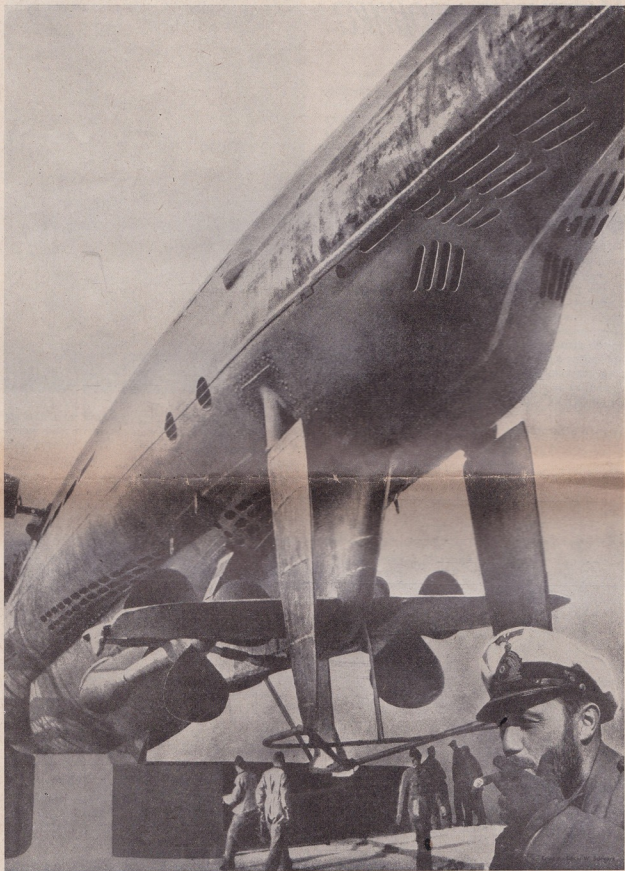
ТАЗИ КНИЖКА СЪДЪРЖА:

	Стр.		Стр.
Задачитъ на бъдещето.....	2	Д-ръ Вл. Войводовъ: България и творческиятъ духъ въ Европа.....	15
Д-ръ Г. Луиде: Норвегия и Нова Европа .	3	А. Б.: Английскиятъ кентъ.....	16
Д-ръ Л. фонъ Сабо: Кѣде се възпитаватъ героитъ на германскитъ подводници. .	7	Райхеминистрътъ Функъ: Кредитна и стопанска политика 1942 г. .	18
Искренъ Ваенлевъ: Едно пожелание ме спаси... ..	11	Стопански новини.....	21
Изъ живота въ бившитъ съветски земи ...	12, 13	Културна хроника.....	23
С. С.: Революция или война.....	14		

Издава „Fremdsprachendienst“-Verlag G. m. b. H. — Berlin • Редактира комитетъ. Адресъ: Berlin, Knesebeckstr. 28

Рекламно бюро: Gesellschaft für Auslandswerbung m. b. H., Berlin NW 7, Friedrichstrasse 154 — За България рекламнитъ приема: д-ръ Николай Сиклуновъ, София, бул. Царица Йоанна 58

Druck der Weltsprachendruckerel August Pries G. m. b. H. in Leipzig

Една германска подводница, следъ връщането ѝ отъ Атлантическия океанъ, бива контролирана отъ специални работници. Между това, капитанътъ спокойно пуши цигарата си и очаква отново часа да тръгне къмъ бръговетъ на Америка .